

נפָרְגָּה / 16

הרפתקאות בחופש הגדול

ספר מצויר משעשע

וילם ווּ בריטשווֹרט

1871

מקס ורוברט יוצאים לחופשה.

הילדים הסתירימו. המורה הודיע לתלמידים על חופשה. הם רצים בשמחה במדרגות וקוראים: "חופש, חופשה!" מקס ורוברט שני חברים ידידים טובים נשארים עוד קצת כדי להיפרד. מקס יבלה את חופשתו בארמננו של דוד עשיר, ורוברט יסע גם הוא לדוד, בעל חוות גדולה. שני הנערים מאהלים זה לזה חופשה נעימה וمبטיחים לספר אחר כך את כל חוותיהם.

למחרת יוצאים, כל אחד למקום הבילוי שלו, וכך יסופר על הרפתקאות שלהם בזמן החופשה.

רוברט בתיאטרון

יום אחד הגיעו לכפר להקת תיאטרון. הם העמידו אוהל גדול ברחובות הכפר כדי לחת הצגה הערב. חצוצרות ותופים בישרו את בואם ומסביב לאוהל נאספו אנשים רבים. גם רוברט היה שם והבית איר בונים במה, ובערב הלך עם דודו להצגה. הייתה זו בשבילו חוות נחדרת, כי על הבמה הופיעו אבירים וטורקים שנלחמו אלה באלה עד שכל האוהל רעד. אך לרוברט זה לא הספיק. הוא רצה לראות מה קורה מאחוריו הבמה והוא התגניב לשם בהסתתר. אחד השחקנים, טורקי דוקא, הרגיש בו, תפס אותו חזק באוזן והוציאו אותו משם. ובנוסף הוא ננזף גם על ידי הדוד שלו.

מקס יוצא לציד.

הדוד של מקס לקח את רובו הציד שלו ורצה לצאת לציד. גם מקס רצה לצאת אליו והדוד הסכים לכך, בתנאי שהוא, יגרש את החיים מהעיר יחד עם נורי הכפר, ואחר כך יעזר להביא הביתה את החיות הניצודות. "אר, דוד" אמר מקס "אילו גם לי היה רובה, הייתי בודאי צד הרבה צבאים." "טוב" ענה הדוד, הוא העמיד אותו ליד עץ גבוה, נתן לו רובה ציד טען ואמר: "נראה מה אתה יכול לעשות." כשהנערי הכפר יתחילו לעשות רעש, קפצו מהעיר צבאים, אילים ועוד חיות בר אחרות ורצו לא רחוק ממקס. "ירה!" קרא הדוד, אר מקס נבהל כל כך מהקפיאות של החיים שהתחיל לרעוד בכל גופו ולא היה לו אומץ לירוח. لكن כולם לעגו לו, והוא לא רצה יותר לצאת לציד.

הרפטקה של רוברט עם הפר

תחילה נהנה רוברט מאד להסתובב ברפתקות ואורוות, ולראות חליבת והאכלה. לפעמים גם יצא עם העדר למרעה. אך יומ אחד זה נגמר רע. פר גדול, אותו הוא האיז בשוט, הסתובב אליו ותקף אותו בקרניים. רוברט ניסה לברוח, אך הפר השיג אותו ליד גדר, וזרק אותו בקרניים שלו גבוהה לאוויר. למצלו רוברט נפל על חזירה ששכבה עם הקטנים שלה על יד הגדר, כך שהנפילה הייתה די רכה. את הפר גרשו משם, אך מאז רוברט לא רצה יותר לצאת עם העדר למרעה.

הרכיבה המסוכנת

פעם ראה מקס שהדוד שלו יצא לטיול עם חבריו, רכוב על סוס. "אך אילו יכולתי גם אני לרכב" חשב. יהן האורוון התלווה למטיילים ומקס ביקרש מהם לרכב יחד אותו. יהן הסכים והושיב אותו על הסוס לפניו. תחילה הכל התנהל יפה, ומקס נהנה מאד. אבל פתאום יצאו הרוכבים בדרכה, קפצו מעל גדרות, סלעים ותעלות ויהן עם הנער אחריהם. כשהרכיבה נעשתה עוד יותר מהירה, מקס לא ראה ולא שמע כבר כלום, ורק שמח כאשר הרכיבה נעשתה איטית יותר. לבקשתו המיללת הוריד אותו יהן מהסוס, ומקס חזר הביתה ברגל. מז הוא לא רצה יותר לרכב על סוס.

רוברט נפצע בקרב.

אחד ההנאות של רוברט היה לאסוף נערים מהכפר, לציד אותם במקלות, מטאטים וקלשנות ולפקד עליהם עם חרב ישן של דודו. הוא חילק את הנערים לשתי קבוצות קבוצה של שודדים וקבוצה של חיילים שהיו צריכים לtrap את השודדים. נוצרה מהומה גדולה שאינה כינה הנערים כקרב פנים אל פנים. היו נערים שקיבלו מכות בכף או עין נפocha. רוברט בחר תמיד להיות ראש השודדים והכה בחרב מסביב, אבל גם אחרים נלחמו במרץ וכרכ יום אחד הוא חזר הביתה בוכה, עם עין אחת נפocha ומכות טריות בגב. מאז עבר לו כל חשך לשחק בשודדים וחיילים.

מעשים רעים.

במzug אוויר גרווע היה משעמם מאד ומקס עם בן דודו חיפשו וממצאו תעסוקות שונות, לא תמיד יפות. يوم אחד הם החליטו להסיט כלב נגד חתול. זה היה מעניין אך גם גרם לאנדראלמוסיה שלמה. החתול קופץ מעל שולחנות וארונות כדי להסתתר, והכלב רץ אחריו. תוך כדי קר התפזרו סביב כל' אוכל, מנורות וכלי זכוכית שונים נפלו לארץ ונשברו כליל. כשההדודה שמעה את הרעש ובאה לראות מה קורה, כמעט והתעלפה, כשראהה את החרט. אין מה לפיקן שהבניים קיבלו כhogן על הראש, ובצדק קר.

רוברט נער כגן

יום אחד טיל רוברט בשדות. הוא הלך זמן רב ונעשה רעב וצמא. בדיקן איז עבר ליד עץ תפוחים יפה. הוא לא ראה איש בסביבה ולכן נתן במקלו מכח לענף ותפוחים אחדים נפלו לארץ. הוא אכל תפוח אחד, ואת היתר הכניס לכיסים. אך למצלו הרע אחורי גדר חיה ישב שומר. הוא יצא אל רוברט, תפס אותו והביאו לראש העיר. רוברט נחקר זמן רב ואחר כך הוכנס לתא המעצר. אבל בעל עץ התפוחים היה חבר טוב של דודו, הוא לא הגיש תלונה וביקש לשחררו. נזפו בו קשות והוא נשלח הביתה בבושת פנים.

התמן המסוכן

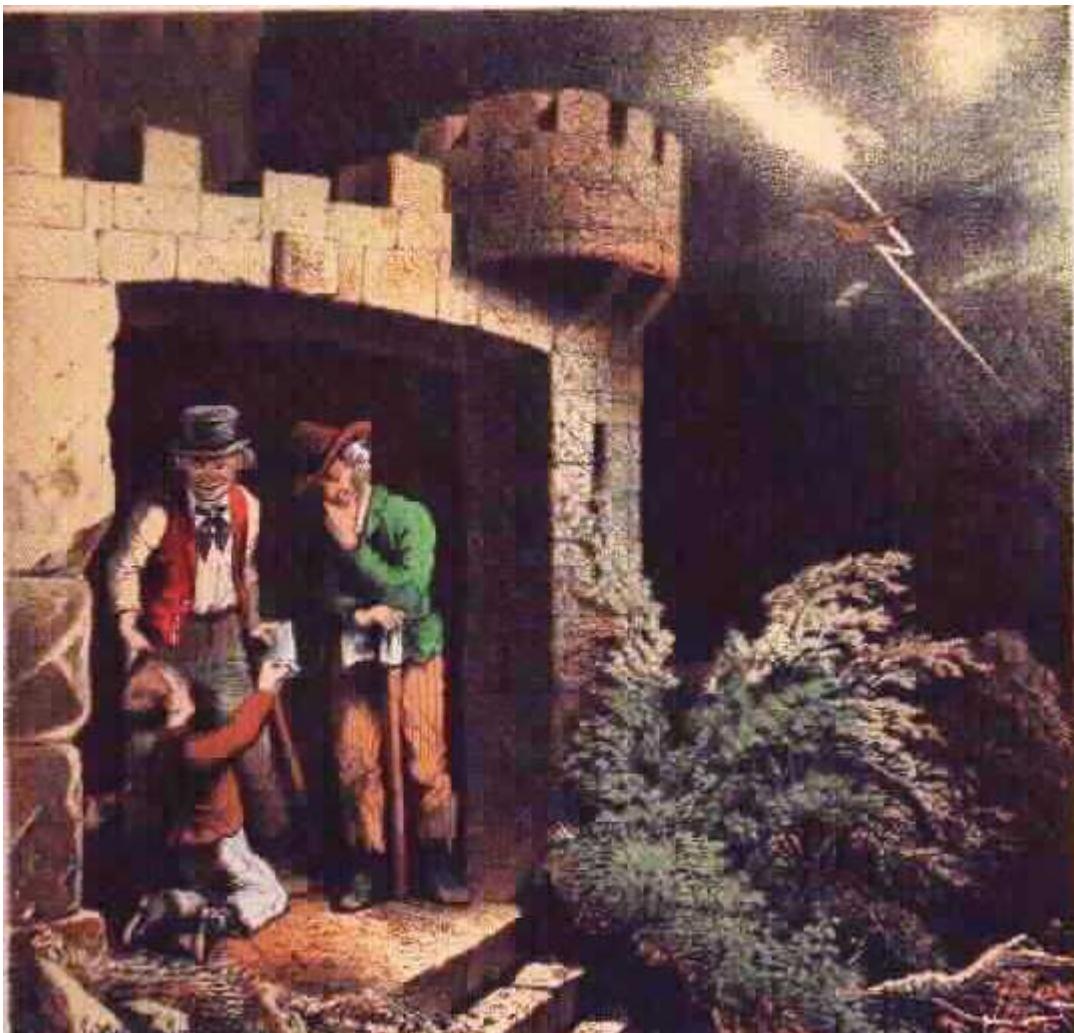
יום אחד כל הארמן בו בילה מקס היה בכוננות. גודדים שלמים של חיל פרשים וחילימ רגלים הגיעו מהעיר וערכו תמן גדול בשדות סמוכים. תזמורות צבאיות ניגנו והחילימ ירו אלה באלה ונלחמו כמו בקרב אמיתי. מובן שמקס לא יכול היה לשבת בשקט, רץ החוצה והתקרב כמה שرك אפשר. היו שם צופים אחרים, גברים ונשים. אבל פתאום גודד פרשים סטה ורכב בדיק אל המקום בו עמדו הצופים, קר שם פתאום נמצאו בתוך הקרבות. כולם התפזרו בפחד גדול. מקס כמעט ונדרס על ידי סוו. מאז כבר לא התקרב לאירועים אלה.

רוברט בחתונת איכרים

שכן של הדוד של רוברט ערך חתונה זהמין אותו ואת האורח הקטן שלו. בחתונה היה שמח מאד. נערים גדולים מהכפר רקדו עם הנערות לצלילי מוסיקה. היה שם גם שולחן ארוך ועליו דברי מאכל נחדרים, צלי למיניהם ועוגות. רוברט התיישב מיד לשולחן והתחילה לאכול ולשתות. אנשי הכפר עודדו אותו ושמו לפניו עוד ועוד מאכלים טובים. אפילו כשהייתה שבע, הרי לא יכול היה להתאפק והמשיך לאכול. אך בטנו לא יכולה לסבול כמוות אוכל כאלה והוא קיבל כאבים כל כך חזקים שהתחילה לבכות. הדוד משך אותו מהשולחן והוביל אותו הביתה. וכך, במקום לשמח עם אחרים בחתונה, נאלץ רוברט לשכב במיטה. זה היה העונש על הגרגנות שלו.

מקס ב מגדל ישן

מקס נהג לפעמים להסתובב בעיר, אך יומם אחד תעה בדרך ולא הספיק לברוח לפני סערה גדולה. הרעמים והברקים הפחידו אותו מאד, ולכן שמח כשהראה בעיר חורבה, בה יכול היה להסתתר לפני גשם. אך כשהתקרב לשם ראה שני אנשים מוזרים, בגדיים קרוועים, עם נרות בידיהם וסכינים גדולים בכיסיהם. מקס היה בטוח שאלה שודדים, והוא ירד לפניהם על ברכיהם, ביקש רחמים והושיט להם ארנק קטן, בו היו לו פרוטות אחדות. אך אלה לא היו שודדים, אלה חוטבי עצים שגם הסתתרו שם לפני גשם. הם צחקו מהפחד הגדל שלו, והראו לו איך הגיעו חזרה הביתה.

רוברט ביריד.

בעירה קרובה התקיימ יריד, והדוד לקח את רוברט אליו לשם. היה שם שמח מאד. היו ליצנים, הולכים על חבל, מנגנים באקורדיון ובנבל וסוכות רבות עם דברים נפלאים בפנים. בסוכה אחת הופיעו ביחד גמד עם אישה ענקית. הם הזמינו את רוברט לעלות אליהם ולעמד ביניהם כדי להראות את ההבדל ביניהם. אך כאשר האישה הענקית התכופפה ורצתה להרים אותו בזרועותיה, הנער נבהל נורא וברח משם מהר אל הדוד, כשכל הקהל צוחק ממנו בקול רם. רוברט יצא מהר החוצה כדי להטעת מהפחד הגדול.

סוף

**כשהחופש הגדל תם, חזרו הנערים
לבית הספר. מקס ורוברט נפגשו שוב
וכל אחד סיפר את חוויותיהם
בחופשה, וכל אחד מהם צחק
מהרפטקאות של השני.**

**אם השנה הבאה הם יחוו הרפטקאות
חדשות, יתכן שנספר לכם על כך שוב.**